

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 020892 17 Кж 2
Бања Лука, 12.9.2017. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија др Велка Икановића као предсједника вијећа, Даниеле Миловановић и Драгомира Миљевића, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против оптуженог Б.А., због продуженог кривичног дјела полно насиље над дјететом из члана 195. став 4. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби Окружног јавног тужилаштва Бања Лука, изјављеној против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 020892 17 Кв 3 од 06.9.2017. године, у сједници вијећа одржаној дана 12.9.2017. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба Окружног јавног тужилаштва, Бања Лука, изјављена против рјешења Окружног суда у Бањој Луци суда број 11 0 К 020892 17 Кв 3 од 06.9.2017. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 020892 17 Кв 3 од 06.9.2017. године, одбијен је приједлог Окружног јавног тужилаштва, Бања Лука (у даљем тексту: Тужилаштво) за продужење притвора према оптуженом Б.А., након потврђивања оптужнице тог тужилаштва број Т13 0 КТ 0036392 17 од 28.8.2017. године, којом се терети за извршење продуженог кривичног дјела полно насиље над дјететом из члана 195. став 4. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број: 49/03, 108/04, 37/06, 70/06, 73/10, 1/12 и 67/13, у даљем тексту: КЗ РС) те је наложено да се исти одмах пусти на слободу. Истовремено, на основу члана 185. став 1. тачке б) и в) и члана 187. став 3. и 4. Закона о кривичном поступку Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске“, број 53/12, у даљем тексту: ЗКП РС), умјесто мјере притвора, оптуженом су изречене слjedeће мјере забране: забрана посјеђивања куће, дворишта и помоћних објеката који се налазе у засеоку Р., у мјесту К. на В., гдје станује оштећена млдб. Н.А. и ОШ В.И. у К. на В., коју школу похађа млдб. Н., те је одређена удаљеност од 100 метара испод које се наведеним мјестима и објектима оптужени не смије приближити; забрана састајања са млдб. Н.А., њеним родитељима, и сестром млдб. В.А., те је одређена удаљеност од 100 метара испод које се оптужени не смије приближити наведеним лицима, уз обавезну контролу свака два мјесеца да ли су примијењене мјере још потребне.

Истим рјешењем је одређено да се изречене мјере забране примјењују почев од пуштања оптуженог на слободу и да могу трајати док за то постоји потреба али најдуже до упућивања на издржавање казне затвора уколико иста буде изречена, те је на основу члана 186. став 3. ЗКП РС, оптужени упозорен да

се против њега може одредити притвор ако прекрши обавезе из изречених мјера. као и да ће изречене мјере забране извршити овлаштени полицијски органи Министарства унутрашњих послова Републике Српске, Полицијске управе Б., Полицијске станице Б., СОП К. на В., од којих суд може затражити извјештај о извршењу мјера и наложити провјеру извршења мјера.

Против тог рјешења благовремено је жалбу изјавило Тужилаштво, због погрешно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијано рјешење преиначи и оптуженом одреди притвор након потврђивања оптужнице, сходно члану 202. став 1. ЗКП РС, из разлога прописаних чланом 197. став 1. тачка г) ЗКП РС.

Разматрајући спис, побијано рјешење и жалбу, одлучено је као у изреци овог рјешења из сљедећих разлога:

У основи, жалба доводи у питању закључак побијаног рјешења о непостојању посебних притворских разлога за продужење притвора према оптуженом, прописаних у одредби члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС.

Приговоре жалбе овај суд оцјењује неоснованим, јер је првостепени суд у образложењу побијаног рјешења дао детаљне и јасно образложене разлоге за свој закључак да нису испуњени посебни притворски разлози из члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС да се према оптуженом продужи притвор након потврђивања оптужнице, а умјесто те мјере изрекао мјере забране из члана 185. став 1. тачке б) и в) и члана 187. став 3. и 4. ЗКП РС, налазећи да ће се тим мјерама обезбједити присуство оптуженог и успјешно вођење овог кривичног поступка.

Наиме, имајући у виду да је од дана извршења кривичног дјела за које се оптужени терети, протекло више од годину дана и да је од дана када је дошло до вербалних инцидената између породица оптуженог и оштећене протекло скоро три мјесеца, те имајући у виду да Тужилаштво није указало на неке нове околности, то је по оцјени овог суда, првостепени суд правилно нашао да у овој фази поступка, након потврђивања оптужнице, више не постоје притворски разлози предвиђени одредбом члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС и о томе дао ваљане разлоге на страни 4. и 5. побијаног рјешења, које у цијелости прихвата и овај суд, па се жалилац упућује на те разлоге.

Из наведених разлога жалба Тужилаштва није основана, па је ваљало ту жалбу одбити на основу члана 337. став 3. ЗКП РС и одлучити као у изреци овог рјешења.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић